

ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

■ Ἀββᾶς Ἀντώνιος - Ἀμμωνᾶς - Μακάριος

Περὶ φιλάνθρωπίας καὶ ἀποφυγῆς τῆς κατακρίσεως*

«Σκέπαζε τὰ ἐλαττώματα ποὺ ἔβλεπε στοὺς ἄλλους...»

Ο Ἀββᾶς Ἀντώνιος προφήτευσε στὸν Ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ καὶ εἶπε: «Θὰ προκόψεις στὸν φόβο τοῦ Θεοῦ».

Τὸν ἔβγαλε ἔξω ἀπὸ τὸ κελλί, τοῦ ἔδειξε μιὰ πέτρα καὶ τοῦ εἶπε: «Βρίσε αὐτὴ τὴν πέτρα καὶ κτύπησέ την». Καὶ τὸ ἔκανε.

Τὸν ρωτᾷ ὁ Ἀββᾶς Ἀντώνιος: «Μήπως μίλησε ἡ πέτρα;». «Ὁχι», ἀπάντησε ἐκεῖνος. «Καὶ σὺ – τοῦ εἶπε ὁ Ἀββᾶς Ἀντώνιος – πρόκειται νὰ φθάσεις σ' αὐτὸ τὸ μέτρο»: ὅπως καὶ ἔγινε.

Πρόκοψε ὁ Ἀββᾶς Ἀμμωνᾶς τόσο πολὺ, ὥστε ἀπὸ πολλὴ ἀγαθότητα νὰ μὴ διακρίνει πιά τὴν κακία.

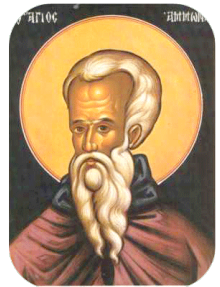
Παράδειγμα χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ ἐξῆς:

Ὅταν ἔγινε ὁ ἴδιος Ἐπίσκοπος, τοῦ ἔφεραν μιὰ κοπέλα ἔγκυο, καὶ τοῦ λένε: «Τιμώρησέ την». **Κι** ἐκεῖνος σταύρωσε τὴν κοιλία της καὶ παρήγγειλε νὰ τῆς δώσουν δυὸ ζεύγη σεντόνια λέγοντας: «Μὴ τυχὸν πάνω στὴν γέννα πεθάνει αὐτὴ ἢ τὸ βρέφος καὶ δὲν βρεῖ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν κηδεῖα».

Τοῦ λένε τότε οἱ κατήγοροί της: «Γιατί τὸ ἔκανες αὐτό; Βάλ' της κανόνα». **Κι** ἐκεῖνος τοὺς εἶπε: «Ἀδελφοί, βλέπετε ὅτι κινδυνεύει νὰ πεθάνει· τί μπορῶ ἐγὼ νὰ τῆς κάνω;». **Καὶ** τὴν ἄφησε νὰ φύγει.

Καὶ ποτὲ δὲν τόλμησε ὁ Γέροντας νὰ καταδικάσει ἄνθρωπο.

* * *

● **Ἔλεγε** ὁ Ἄββᾶς Παφνούτιος, ὁ μαθητὴς τοῦ Ἄββᾶ Μακαρίου: «**Παρακάλεσα** τὸν Γέροντά μου λέγοντας: **Πές** μου κάποιον λόγο». **Κι** ἐκεῖνος εἶπε: «**Νὰ μὴν κακομεταχειριστεῖς κανέναν οὔτε νὰ τὸν κατακρίνεις. Αὐτὰ νὰ κάνεις καὶ σώζεις**».

* * *

● **Ἔλεξαν** γιὰ τὸν Ἄββᾶ Μακάριο τὸν μεγάλο ὅτι εἶχε γίνει, ὅπως λέει ἡ Γραφή, θεὸς ἐπίγειος. **Γιατί**, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Θεὸς σκεπάζει τὸν κόσμον, ἔτσι καὶ ὁ Ἄββᾶς Μακάριος **σκεπάζε τὰ ἐλαττώματα πὸ ἐβλεπε στοὺς ἄλλους**, σὰν νὰ μὴν τὰ ἐβλεπε, καὶ ἐκεῖνα πὸ ἄκουε σὰν νὰ μὴν τὰ ἄκουε.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχος 298 / Ὀκτώβριος - Νοέμβριος 2000, σελ. 360. ● Τὸ Μέγα Γεροντικό, Τόμος Β', Κεφάλαιο Θ': Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαγρυπνοῦμε ὥστε νὰ μὴ κρίνουμε κανένα, σελ. 469, 475, ἔκδ. Ἰ. Ἡσυχαστηρίου «Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου». Πανόραμα Θεσσαλονίκης 1995. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.